Inteligența Spirituală

On Ianuarie 29, 2017

Încearcă să dai vieții un sens mai înalt, acționând în conformitate cu trăirea unui prezent care își decide viitorul prin voia unei puteri nemărginite.

Caderousse își pierdea puterile văzând cu ochii. Ticălosul ăla de Benedetto, care m-a rănit de moarte, el o să scape totuși, gemu el cu ultimele puteri.

- N-o să scape nimeni, ți-o spun eu. Ca și tine, Benedetto își va primi și el pedeapsa. Ca și tine, el poartă în adâncul ființei sale germenul trădării, la fel cum șarpele își ține în el veninul.

- Atunci, veți fi pedepsit și dumneavoastră, spuse Caderousse. Fiindcă nu v-ați făcut datoria de preot. Ar fi trebuit să-l împiedicați pe Benedetto să mă ucidă.

- Eu? spuse Monte-Cristo cu un zâmbet care îl îngrozi pe muribund. Eu să-l împiedic pe Benedetto să te ucidă, în clipa când tu frânseseși cuțitul în zalele care-mi acopereau pieptul? Da, poate că dacă te-aș fi găsit umil și pocăit, nu l-aș fi lăsat pe Benedetto să te ucidă. Dar te-am văzut trufaș și sângeros, și am lăsat să se împlinească voia Domnului.

Leadership: Ce deprinderi trebuie să câștigăm noi înșine, sau trebuie să facem pe alții să câștige, încât însemnătatea pe care o dăm propriei vieți să capete trecere înainte lui Dumnezeu?

- Nu cred în Dumnezeu ! - urlă Caderousse. Și nici tu nu crezi. Minți... Minți ! Nu mă pocăiesc. Nu există Dumnezeu, nu există providență, nu există decât întâmplare !

- Există o providență, există un Dumnezeu, spuse Monte-Cristo umbrit de mantia preoțească care-i ascundea adevărata identitate. Și dovada este că tu te afli aici, zăcând deznădăjduit, renegându-L. Pe câtă vreme eu, neatins de răul pe care ai vrut să mi-l faci, mă aflu în picioare dinainte ta bogat, fericit, nevătămat și împreunându-mi mâinile în fața Dumnezeului acestuia în care tu încerci să nu crezi, crezând totuși, în fundul sufletului tău.

- Cine ești tu, cu adevărat, părinte? Mi se pare că te-am cunoscut, pe vremuri... De ce mă lași să mor?

- Fiindcă nimic nu te mai poate salva, Caderousse, fiindcă ești rănit de moarte. Dacă ai fi putut fi salvat, aș fi văzut în asta o ultimă milostivire a Domnului și, îți jur pe mormântul tatălui meu că tot aș mai fi încercat să-ți redau viața și căința. *

Leadership: Tratezi realitatea în funcție de modul unic de a privi lucrurile practicat printr-o formă de asociere cu ceea ce nu cunoști, sau prin prisma a ceea ce deja cunoști?

Întotdeauna omul care își propune să reveleze adevărurile care îi alcătuiesc existența se vede pus în relație cu cele necunoscute, de care încă nu este conștient, dar la care au contribuit experiențe multiple și variate. Şi doar unele dintre acestea sunt fundamentale devenirii sale. Şi poate de aceea, însemnătatea acestor adevăruri pe care se bazează caracterul omului, adevăruri precum "nu eu sunt Dumnezeu" sau "orice rău se pedepsește", au ca marjă de

apreciere tăria de a rezista în fața ispitelor, în fața responsabilităților și încercărilor adiacente circumstanțelor descurajatoare care te-a împiedicat deseori să te ridici la înălțimea potențialului de om bun, sufletist, neprihănit.

Prima necunoscută este Dumnezeu, pe care nu-l vedem, deci am putea crede că nu există. O altă necunoscută este cumpătarea, de care nu ținem cont decât poate atunci când dăm de necaz. O altă necunoscută este recunoștința sau remușcarea, cărora nu le dăm interpretarea corectă din cauza lipsei de valori, a lipsei de cugetare, a lipsei de progres spiritual. Multe din aceste necunoscute, alături de nesfârșitele întrebări care își caută răspunsurile, reprezintă niște potențiale „nefericite" ale unor experiențe relative din trecut, expresii ale unor stări care au venit și au plecat după vreo clipă de deznădejde sau de rătăcire, care te-au izolat sau te-au făcut să te simți singur pe moment.

Dar alte necunoscute, impuse de varietatea unor factori protectivi și providențiali ce au condiționat apariția unor situații de viață excepționale, pe care altfel nu le-ai fi trăit, ți se relevă în ipostaza omului care aparent nu înseamnă mare lucru în cursul general al lucrurilor, dar care din punct de vedere intelectual are capacitatea de a pătrunde până la capătul universului. Unde ești tu în povestea asta?

Capacitatea de a te ridica deasupra a ceea ce nu cunoști, ivită din tendința de a te supune unor înlănțuiri care duc în final spre acea stare nouă, privilegiată, numită de unii "Înviorare Spirituală", se alimentează din experiența unei trăiri care e simultan luminare și întunecare.

Dacă tratezi realitatea în funcție de modul unic de a privi lucrurile practicat printr-o formă de asociere cu ceea ce nu cunoști, în situații provocate de hazard, cu potențial revelator, atunci vei beneficia de experiența ieșirii din normalul acceptat de convingerile care te însoțesc. Şi vei experimenta o nouă rațiune: de a exista ca ecou al unui sens mai înalt al vieții. În caz contrar, te vei percepe ca o victimă a circumstanțelor vieții.

Una din facultățile de bază ale liderului este cea a inteligenței spirituale prin care acționează și se armonizează toate evenimente (aparent haotice, absurde) în jurul unei algebre Universale. Îl percepem aici pe Dumnezeu ca fiind salvatorul unei lumi imperfecte, deci supusă constant greșelilor, iar acest Dumnezeu ne lasă la îndemână liberul arbitru pentru a ne hotărî singuri soarta, însă cel căruia îi lipsește credința se va pierde cu siguranță într-un labirint numit "Haos", căci nimic din viața lui nu va căpăta coerența unui destin capabil să sfideze efemerul inerent.

Această facultate rezidă din acea continuitate a experienței sugerată de credință, nu de cunoaștere și nu de „recomandările" clipei, deci a experienței care sprijină intervenția unei rațiuni pusă mai presus de propriile convingeri într-un context existențial-lumesc, unde toate își au plata și răsplata, cauzele și efectele.

Leadershipul vizează în mare măsură controlul asupra deprinderilor pe care le dezvolți în lipsa unei intervenții divine în viața ta, adică prin exercitarea liberului arbitru la nivel de ceea ce înseamnă să fii adevăratul "tu însuți" în circumstanțele unei ascensiuni neașteptate.

Inteligența Spirituală, în conformitate cu trăirea unui prezent care își decide viitorul prin voia unei puteri nemărginite, i se atribuie liderului care evoluează ca un slujitor al providenței, care a făcut din credință piatra de temelie a existenței și a menirii sale. Un asemenea om va conduce el însuși „întâmplarea" prin acceptarea fără rezerve a forței unei intervenții superioare nelimitată.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/inteligenta-spirituala.html